

MÉCS IMRE (Szabad Kezdeményezések Hálózata):

A világ számtalan országában, számos nagyvárosában tüntetnek ma barátaink, a környezetvédők, a magyar szervezetek.

Szolidárisak velünk, követelik a bős-nagymarosi vízlépcsőrendszer azonnali leállítását. Szeretettel üdvözöljük őket.

Kiknek jó a vízlépcsőrendszer építése?

Jó a megrendelési hiányban szenvedő osztrák cégeknek. Jó az osztrák villamos műveknek, mert nem kell odahaza erőművet építeniük, nem károsítják az ottani környezetet, hanem hozzánk exportálják a szennyezést.

Jó a szlovák nacionalizmusnak, amely tengeri kikötővé teszi Pozsonyt, áttereli Magyarországról a Dunát és magyar lakosságú falvakat sorvaszt el.

Jó a magyar vízügyi lobbynak, a szemellenzős, rövidlétű technokratáknak.

Senki másnak!

Rossz, elsősorban hazánknak, mert elcsúfítják egyik legszebb tájunkat, elveszítjük határfolyónkat (nem volt még példa a vilgátörténelemben, hogy nemzet önként lemondjon határfolyójáról, írta a Magyar Tudományos Akadémia mindmáig titokban tartott szakvéleményében 1983-ban!), pocsolóvá változtatják az öreg Dunát.

Rossz, mert földjeink tönkremennek a határ mindkét oldalán!

Rossz a magyar, a szlovák, az osztrák lakosságnak egyaránt, mert Közép-Európa legnagyobb tiszta ivóvízkészletét piszkítják el, holott a XXI. században a jó ivóvíz nyerése életkérdés lesz!

S mindezt miért? Mit kapunk?

2015-ben végre miénk lesz az elavult, jelentéktelen kapacitású, csupán az országos fogyasztás 2,5 %-át termelő hidroeletromos rendszer, az ormótlan gát, a magyarországi sztálinizmus évszázados emlékműve.

A kormány illetékesei sokszor kijelentették: ma már semmiképpen sem döntenének az építés mellett. Hát akkor most miért folytatják, amikor még csak 15 %-os a készülség?

De ki döntött ilyen rosszul 11 évvel ezelőtt? Hol volt a gazda? Ha volt egyáltalán. A kormány? Az illetékes miniszterlenökhelyettes közölte nemrégiben, rádióinterjúban, hogy a kérdés még a kormány teljes ülésére sem került fel!

Kádár János és Lázár György írták alá a nemzetközi szerződéseket, amelyeket presztizskérdéssé tettek s nem lehetett bírálni. Titkossá tették a terveket, a közvéleményt megfosztották a tájékozódástól. "Nincs pénz, úgysem fog megépülni" legyintettek felelőtlenül az illetékeseik, ha a téma szóba került. A szlovák fél viszont elkezdett építkezni! S lett pénz, közbelépett az osztrák ipari érdek. Meghitelezik a költségeket, de a mi zsebünkre! Négyezer annyit fogunk visszafizetni, mint amennyit befektetnek. Mind a tízmillió magyar állampolgárnak legalább 12.000 forintjába kerül az erőmű.

Hatalmas összeg ez, amelyből modernizálni lehetne a magyar elektronikus ipart, a gépgyártást, csúcstechnológiákat honosíthatnánk, IC gyárakat vehetnénk.

A költségeket még unokáinkis nyögni fogják. A terheket sem Kádár János, sem a kormány, sem a méltatlanul viselkedő parlament nem fogja viselni. Azokat a magyar nép fogja viselni, amelynek semmi beleszólása nem lehetett a döntésbe.

Ahogy a kormányzat 1977 óta kezeli a kérdést, az a demokrácia megcsúfolása.

Csak a nép dönthet!

Negyedik éve kérjük, követeljük a nyilvánosságot, a népszavazást. 1985-ben több mint tízezer ember fordult a parlamenthez, 1986 januárjában közel háromezren kérték írásban a népszavazás kiírását az Elnöki Tanácstól.

Az Elnöki Tanács a mai napig nem hozott döntést!

Az országgyűlés szánalmasan viselkedett, maroknyi bátor képviselőt kivéve, akik kivívták tiszteletünket. Köszöntjük azokat is, akik tartózkodtak a szavazástól.

A képviselők csoportosan, csínytevő, felelőtlen kamaszokként álltak fel, röhécselve, és kértek zárt ülést. Nem mertek névvel szavazni, nem merték vállalni magukat, sem a felelősséget. Mamelukok. Ez az országgyűlés nem képviseli a népet. A 85-ös választásokon a társadalom nem választhatta meg szabadon jelöltjeit. Fel kell oszlatni az országgyűlést. Demokratikus választási törvény alapján újat kell választani.

De addig nem várhatunk, a vízügyi lobby lázasan építkezik!

Legelső követelésünk: fel kell függeszteni az építkezést!

Kérjük az osztrák társadalmi erőket, legyenek segítségünkre!

Fogjunk össze szlovák környezetvédő barátainkkal!

Hozzák nyilvánosságra a Magyar Tudományos Akadémia állásfoglalásait!

Hallgasság meg a magyar és a szlovák tudósokat!

Az Elnöki Tanács pedig végre éljen az Alkotmány előírásával: országos jelentőségű kérdésben, a bős-nagymarosi vízlépcsőrendszer építéséről rendeljen el n é p s z a v a z á s t!

Budapest, 1988. október 30.